

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 4, No 1 (1953)

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΙΝΕΣ ΞΗΡΟΦΘΑΛΜΙΑΣ ΙΑΘΕΙΣΑΙ ΔΙΑ ΧΟΛΙΝΗΣ

Ι. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΚΑΛΑΪΣΑΚΗΣ

doi: [10.12681/jhvms.17533](https://doi.org/10.12681/jhvms.17533)

Copyright © 2018, Ι.ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Π.ΚΑΛΑΪΣΑΚΗΣ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ι., & ΚΑΛΑΪΣΑΚΗΣ Π. (1953). ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΙΝΕΣ ΞΗΡΟΦΘΑΛΜΙΑΣ ΙΑΘΕΙΣΑΙ ΔΙΑ ΧΟΛΙΝΗΣ. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 4(1), 261–263. <https://doi.org/10.12681/jhvms.17533>

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΙΝΕΣ ΞΗΡΟΦΘΑΛΜΙΑΣ ΙΑΘΕΙΣΑΙ ΔΙΑ ΧΟΛΙΝΗΣ

Ὑ π ὀ

Καθηγητοῦ Ι. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ - Δρος Π. ΚΑΛΑΪΣΑΚΗ

(Τοῦ Ἐργαστηρίου Ζωοτεχνίας τῆς Ἀνωτ. Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν)

Ἡ κυριώτερα ἐνέργεια τῆς χολίνης εἶναι ἡ λιποτροπικὴ τοιαύτη. Χορηγουμένη αὕτη εἰς τὸ ζῷον, προκαλεῖ κινητοποίησιν τῶν λιπῶν καὶ δὴ τῶν ἐν τῷ ἥπατι διὰ διαφόρους λόγους ἀποτεθειμένων, οὕτω δὲ διευκολύνει τὴν ἐν τῷ ὄργανισμῷ κυκλοφορίαν τῶν λιποδιαλυτῶν οὐσιῶν. Αἱ οὐσίαι αὗται, εἰς τὰς ὁποίας συγκαταλέγεται καὶ ἡ βιταμίνη Α, ἀπαγκιστρούμεναι ἐκ τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι συγκαθηλωμένα μετὰ τοῦ λίπους, φέρονται εἰς τὴν κυκλοφορίαν καὶ δι' αὐτῆς εἰς τοὺς ἴστους δι' οὓς προορίζονται.

Μὲ βάσιν τὰ ἀνωτέρω φυσιολογικὰ δεδομένα ἀντεμετωπίσαμεν κατὰ καιροῦς, ἐπὶ ζῶων ὀρθολογικῶς διατρεφομένων, περιπτώσεις τινὰς ἀβιταμινώσεων Α ἐμμενουσῶν καὶ μετὰ τὴν παρεντερικὴν χορήγησιν βιταμίνης Α. Τοιαῦτα ἔμμενοι ξηροφθαλμῖαι, ὡς ἐκ πείρας γνωρίζομεν, εἶτε συναντῶνται κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τοῦ ἐγκλιματισμοῦ ἀναπτυσσομένων ἢ γαλακτοπαραγωγῶν ζῶων, εἶτε ἐμφανίζονται αἰφνιδίως καὶ σποραδικῶς εἰς μίαν ἐκτροπὴν, ὡς ἀποτέλεσμα πιθανῶς λίαν πλουσίας διατροφῆς.

ΗΜΕΤΕΡΑΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 115 αἰξ S a a n e n εἰσήχθη εἰς τὸ Ἐργαστήριον Ζωοτεχνίας τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν ἐκ Γερμανίας τὴν 9/3/51. Ἡ σωματικὴ κατάστασις αὐτῆς, λόγῳ καὶ τῶν ταλαιπωριῶν τοῦ μακροῦ ταξιδίου της, ἦτο μᾶλλον ἰσχνή, ἐβελτιώθη ὅμως κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονὴν της καὶ μετὰ δέμηνον ἀπέκτησεν αὕτη τὴν ἐπιδιωκομένην σωματικὴν κατάστασιν ἀναπαραγωγῆς. Ὁ ἐγκλιματισμὸς τοῦ ζῶου ὑπῆρξε πολὺ καλὸς μὲ μόνην ἴσως τὴν παρατήρησιν ὅτι τὸ ζῷον ὑπέφερεν ἐλαφρῶς ἐκ τοῦ θερινοῦ καύσωνος.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 40 αἰξ T o g g e n b u r g εἰσήχθη ἐν Ἑλλάδι ἐξ Ἑλβετίας τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1948. Ἔτεκε παρ' ἡμῖν ἅπαξ κατὰ τὸ 1950 καὶ

ἀπέβαλε τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1951 λόγω τοῦ ἀφθώδους πυρετοῦ ἐξ οὗ προσεβλήθη. Ἡ σωματικὴ κατάστασις ταύτης ἐδείκνυεν ἀφθονον ἀπόθεσιν λίπους.

Ἡ διατροφή τῶν αἰγῶν συνίστατο, ἐκ βασικοῦ σιτηρεσίου (250-500 γρ. σανοῦ βρώμης ἢ ξηρᾶς μηδικῆς καὶ 500 γρ. πιτύρων) καὶ τοιούτου παραγωγῆς (400 γρ. μίγματος περιέχοντος 16% πεπτοῦ λευκώματος καὶ 65 μονάδας ἀμύλου εἰς 100 μέρη, δι' ἕκαστον λίτρον παραγομένου γάλακτος). Ὅσακις ἐχορηγήτο χλωρὰ νομὴ τὸ ξηρὸν χόρτον ἐδίδετο εἰς ποσότητα 250 γρ. ἄλλως τὰ ζῶα ἐλάμβανον 500 γρ. Κατὰ τὸ ἐνδιαφέρον ἡμᾶς διάστημα ἀπὸ 1/3/51 μέχρις 10/9/51 ἡ χλωρὰ νομὴ ἐχορηγήθη ἀνελλιπῶς εἰς τὰ ζῶα καὶ εἰς ἐπαρκῆ ποσότητα εἴτε ὑπὸ μορφῆν βοσκῆς σιτηρῶν (2 - 4 ὥρ. ἡμερησίως) εἴτε ὑπὸ μορφῆν φύλλων ἀγκινάρας ἢ χλωροῦ ἀραβοσίτου (6 - 7 ἡμερ.), εἴτε τέλος ὡς συνδυασμὸς βοσκῆς καὶ φύλλων ἀγκινάρας, πλὴν διαστήματος 11 ἡμερῶν (10/7 - 21/7/51), ὅτε αἱ αἶγες ἔλαβον 500 γρ. σανοῦ βρώμης.

1) Τὴν 30/7/51 ἐμφανίζεται μερικὴ θόλωσις τοῦ κερατοειδοῦς τοῦ ἀριστεροῦ ὀφθαλοῦ καὶ δὴ κατὰ τὸ μεταξὺ Ἰριδος καὶ ἔσω κανθοῦ διάστημα εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 115 αἶγα. Τὰ συμπτώματα ὁσημέραι καθίστανται βαρύτερα τὴν δὲ 5/8/51 ὀλόκληρος σχεδὸν ἡ ἐπιφάνεια τοῦ κερατοειδοῦς καθίσταται θολή καὶ κατὰ τόπους ρικνοῦται. Οἱ βλεννογόνοι τοῦ ὀφθαλμοῦ εἶναι ὑπεραιμικοί.

Χορηγοῦμεν ἐνδομυϊκῶς 200.000 Δ. Μ. βιταμίνης Α. ἡμερησίως καὶ ἀπὸ τῆς 9/8/51 100.000 Δ. Μ. ἡμερησίως μέχρι τῆς 19/8/51, ὅτε διακόπτομεν τὴν χορήγησιν βιταμίνης. Τὴν 8/8/51 παρατηρεῖται ἐλαφρὰ βελτίωσις συνισταμένη εἰς ἐξαφανισμὸν τῆς ρικνώσεως καὶ μείωσιν τῆς ὑπεραιμίας τῶν βλεννογόνων, πλὴν ὅμως ἡ νέα κατάστασις τοῦ κερατοειδοῦς μονιμοποιεῖται κατὰ τὰς ἐπομένας ἡμέρας. Τὴν 11/8/51, ὁρμώμενοι ἐκ τῆς σκέψεως ὅτι ἡ ξηροφθαλμία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὀφείλεται εἰς ἔλλειψιν βιταμίνης Α ἀλλὰ μᾶλλον εἰς κακὴν χρησιμοποίησιν ταύτης, προκαλοῦμεν κινητοποίησιν τῶν λιπῶν ἐν τῷ ὀργανισμῷ δι' ἐνδοφλεβίου ἐνέσεως 2 γρ. χλωριούχου χολίνης Merck, Τὴν 13/8/51 ὁ κερατοειδὴς ἐμφανίζει αἰσθητὴν βελτίωσιν καὶ κατὰ τὰς ἐπομένας ἡμέρας δεικνύει ὅτι τείνει σταθερῶς πρὸς τὴν φυσιολογικὴν αὐτοῦ κατάστασιν. Τὴν 18/8/51 ἡ βελτίωσις παύει καὶ τὴν 20/8/51 ἐνεργοῦμεν δευτέραν ἔνεσιν χολίνης εἰς τὴν αὐτὴν δόσιν. Ἀπὸ τῆς 23ης Αὐγούστου ἐκδηλοῦται νέα τάσις πρὸς βελτίωσιν, ἣν χαρακτηρίζει βραδύτερος ρυθμὸς τῆς προηγουμένης, τὴν δὲ 27/8/51 καὶ ἐντεῦθεν ὁ κερατοειδὴς φέρει μονίμως θόλωσιν διαμέτρου 3 χιλισμ. Ἡ θόλωσις εἶναι μᾶλλον διαφανῆς καὶ δὲν παρατηρεῖται συμφόρησις εἰς τοὺς βλεννογόνους. Τὴν 31/8/51 ἐνεργοῦμεν καὶ τρίτην ἐνδοφλεβίον ἔνεσιν χολίνης μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπανέλθῃ τὴν 4 - 9 - 51 ὁ κερατοειδὴς εἰς τὸ φυσιολογικόν.

2) Εἰς τὰς 3/8/51 ἡ ὑπ' ἀριθ. 40 αἰξ Toggenburg ἐμφανίζει θόλωσιν τοῦ κερατοειδοῦς τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ διαμέτρου 4 χιλσμμ. καὶ ἔντονον ὑπεραιμίαν τῶν βλεννογόνων. Ἐνεργοῦμεν ἐνδομυϊκὴν ἔνεσιν 100.000 Δ. Μ. βιταμίνης Α ἡμερησίως μέχρι τῆς 19/8/51 ὅτε καὶ διακόπτομεν. Τὴν 6/8/51 ἡ κατάστασις ἐπιδεινοῦται. Ἡ θόλωσις ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἐπεκτείνεται καὶ τὴν 8/8/51 καλύπτει ἅπασαν τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κερατοειδοῦς. Εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην μονιμοποιεῖται.

Τὴν 11/8/51 ἐνεργοῦμεν τὴν πρώτην ἔνεσιν χολίνης (2 γρ.), μὲ ἀποτέλεσμα νὰ παρατηρηθῇ ταχεῖα ὑποχώρησις τῶν συμπτωμάτων ἀπὸ τῆς 13/8/51. Ἡ θολὴ κηλὶς περιορίζεται εἰς μέγεθος καὶ τὴν 17/8/51 ἐντοπίζεται εἰς τὸ κέντρον καὶ μέρος τοῦ κατωτέρου τμήματος τοῦ κερατοειδοῦς. Εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην μονιμοποιοῦνται τὰ συμπτώματα δι' ὃ καὶ τὴν 20/8/51 ἐνεργοῦμεν δευτέραν ἔνεσιν χολίνης καὶ εἰς τὴν αὐτὴν δόσιν. Ἀπὸ τῆς 23/8/51 τὰ συμπτώματα ὑποχωροῦν ραγδαίως καὶ τὴν 27ην ἡ αἰξ ἐμφανίζει εἰς τὸν κερατοειδῆ μικρόν, ἀδιόρατον λόγῳ τῆς διαφανείας, κηλῖδα μεγέθους κεφαλῆς καρφίδος. Τὴν 31/8/51 ἐνεργοῦμεν τὴν τελευταίαν ἐνδοφλέβιον ἔνεσιν χολίνης ἐκ 2 γρ. ἐπίσης, τὴν δὲ 3/9/51 ἡ αἰξ ἔχει φυσιολογικῶς.

3) Ἡ τρίτη περίπτωσις ἀφορᾷ αἶγα Saanen διαιτη, ἀναπαραγωγῆς τοῦ Ἐργαστηρίου Ζωοτεχνίας, πωληθεῖσαν ὡς ἐρίφιον κατὰ τὸ ἔτος 1950 καὶ εἰσαχθεῖσαν εἰς τὸ Ἐργαστήριον ἐκ νέου τὴν 15ην Δεκεμβρίου 1952 πρὸς ἐπίβασιν. Τὴν 10/1/53, ὄλως αἰφνιδίως, ἡ αἰξ ἐμφανίζει τυπικὴν ἀμφοτερόπλευρον ξηροφθάλμιαν μὲ μερικὴν θόλωσιν τῆς ἐπιφανείας τοῦ κερατοειδοῦς ἣτις ἐξελίσσεται κατὰ τὰς δύο ἐπομένας ἡμέρας ἐπὶ τὰ χεῖρα. Οὕτω τὴν 14/1/53 οἱ κερατοειδεῖς ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν εἶναι καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῶν θολοί. Τὴν 15/1/53 ἐνιένται εἰς τὴν αἶγα ἐνδοφλεβίως 2 γρ. χολίνης, ἀπὸ δὲ τῆς 17ης ἄρχεται ἡ ὑποχώρησις τῶν συμπτωμάτων. Τὴν 20ην Ἰανουαρίου ἡ θόλωσις τοῦ δεξιοῦ κερατοειδοῦς ἔχει ὑποχωρήσει τελείως καὶ ὁ ὀφθαλμὸς ἔχει φυσιολογικῶς, εἰς δὲ τὸν ἀριστερὸν διατηρεῖται μικρὰ θολὴ κηλὶς κατὰ τὸ ἀνώτερον τμήμα τοῦ κερατοειδοῦς. Τὴν 21/1/53 ἐνεργοῦμεν δευτέραν ἔνεσιν χολίνης καὶ εἰς τὴν αὐτὴν δόσιν, τὴν δὲ 30ην τοῦ μηνὸς τὸ ζῶον ἔχει φυσιολογικῶς.